วารสารศิลปศาสตร์และการศึกษา
Journal of Intellect Education (IEJ),,
ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2569) หน้า 272-282
Volume 2 No.2 (May - August 2026) Page 272-282

การบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการสมุทรสาคร

Digital Technology Administration Of Private School Administrators Under The Samut Sakhon Provincial Education Office

Minyu Fang, *และ. เสาวภาคย์ แหลมเพ็ชร*
Minyu Fang, and Saowaphark Lampetch
*คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก, สังกัดของผู้แต่ง[2], และ สังกัดของผู้แต่ง[3]**
Faculty of Liberal Arts, Krirk University, Thailand, Faculty of Liberal Arts, Krirk University, Thailand

Received: July 11, 2026 Revised: July 20, 2026 Accepted: August 31, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโดยจำแนกตามประสบการณ์ทำงานและวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือครูในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 278 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและการทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการกำหนดวิสัยทัศน์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการส่งเสริมและพัฒนาครู ด้านการสื่อสาร และด้านการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ ครูที่มีประสบการณ์ทำงานและวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การบริหารเทคโนโลยีดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน; สมุทรสาคร

Abstract

This research aimed to examine the digital technology administration of private school administrators and to compare teachers' opinions based on work experience and educational qualifications. The sample consisted of 278 teachers from private schools under the Samut Sakhon Provincial Education Office, selected through stratified random sampling. The research instrument was a five-level Likert scale questionnaire with content validity indices ranging from

*Corresponding author. Tel.: 0615096592, Email address: fate1234r@gmail.com

0.67 to 1.00 and an overall reliability coefficient of 0.94. Data were analyzed using descriptive statistics and independent samples t-tests.

The results indicated that the overall level of digital technology administration was high. Among the dimensions, vision setting had the highest mean, followed by teacher promotion and development, communication, and the creation of a supportive learning environment. Furthermore, teachers with different work experience and educational qualifications showed no statistically significant differences in their opinions regarding the overall and individual dimensions of digital technology administration at the .05 significance level.

Keywords: Digital Technology Management; Private School Administrators; Samut Sakhon

บทนำ

เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการขยายโอกาสทางการศึกษาและเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ แต่ยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลที่อาจทำให้ความไม่เท่าเทียมเดิมรุนแรงขึ้น) จึงจำเป็นต้องพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารที่เป็นกลไกหลักในการกำหนดนโยบายและสนับสนุนครูให้สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างมีคุณภาพ

การศึกษาการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดสมุทรสาครจึงมีความจำเป็น เพื่อทำความเข้าใจสภาพการใช้เทคโนโลยี ปัญหาและความท้าทาย ตลอดจนระบุพื้นที่ที่ต้องพัฒนา เพื่อนำไปกำหนดนโยบายและแนวทางในการเสริมสร้างภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร พัฒนาทักษะดิจิทัลของครู และยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

การศึกษาครั้งนี้อ้างอิงกรอบแนวคิดด้านการบริหารสถานศึกษา บทบาทผู้บริหาร และเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารจำเป็นต้องมีทักษะการวางแผน การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี และภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีมีบทบาทในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การบริหารจัดการ และการเข้าถึงข้อมูล ดังนั้น ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมการพัฒนาครู จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี และสร้างระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนอยู่ในระดับมาก โดยด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และการพัฒนาครูมีคะแนนสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการสื่อสารและการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อม แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาการเรียนการสอนและสนับสนุนครูอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันการเปรียบเทียบตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ทำงานพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนว่าเทคโนโลยีดิจิทัลกลายเป็นทักษะพื้นฐานของครูและผู้บริหารทุกกลุ่ม (Warschauer & Matuchniak, 2010

คำถามการวิจัย

1. การบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร มีลักษณะอย่างไร ทั้งในภาพรวมและรายด้าน?
2. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกันหรือไม่?
3. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกันหรือไม่?

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการสมุทรสาคร

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการสมุทรสาคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ทำงานและวุฒิการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การกำหนดวิสัยทัศน์

ผู้บริหารยุคดิจิทัลต้องปรับทัศนคติ มีภาวะผู้นำดิจิทัล และสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ขณะที่ สราวุธ นาแรมงาม (2561) เน้นว่าผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ที่มองเห็นโอกาสและวิกฤตในอนาคตและนำมาวางแผนพัฒนาองค์กรอย่างมีทิศทาง สุกัญญา แช่มช้อย (2562) ชี้ว่าผู้บริหารควรบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อยกระดับองค์กร ส่วน ภคพร เลิกนอก (2563) เน้นการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล การพัฒนาครู และการใช้เทคโนโลยีในการบริหารทุกด้าน มลฤดี เพ็งสง่า และมัทนา วังถนอมศักดิ์ (2566) เสริมว่าผู้บริหารต้องกำกับ ดูแล และให้คำปรึกษาด้าน ICT เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีเป็นไปตามนโยบาย พรวิภา เชยกลิ่น (2566) กล่าวว่าการกำหนดวิสัยทัศน์ต้องประกอบด้วยวัฒนธรรมดิจิทัล การสร้างเครือข่าย และการยอมรับการเปลี่ยนแปลง ขณะที่ Stewart M (2015) และ Eric Sheninger (2019) ต่างเน้นว่าผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล สามารถออกแบบพื้นที่เรียนรู้ใหม่ และขับเคลื่อนองค์กรสู่การเรียนรู้ที่ทันสมัย สรุปได้ว่าการกำหนดวิสัยทัศน์คือความสามารถของผู้บริหารในการมองอนาคตและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาและปรับตัวของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ (จรรยา ขาวสกุล และ คณะ, 2560)

2. การส่งเสริมและพัฒนาครู

ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูพัฒนาศักยภาพโดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี และเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความสามารถ (สงบ อินทรมณี, 2562) เน้นว่าทักษะดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็นและต้องได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ภคพร เลิกนอก (2563) ผู้บริหารต้องช่วยเหลือ สนับสนุน และผลักดันให้ครูมีความรู้ด้าน ICT และนวัตกรรม รวมทั้งใช้แพลตฟอร์มออนไลน์สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (มลฤดี เพ็งสง่า และมัทนา วังถนอมศักดิ์ (2566)

ครูต้องได้รับการพัฒนาให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนรู้และผลิตนวัตกรรม ส่วน พรวิภา เชยกลิ่น (2566) เน้นวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล เครือข่าย และการยอมรับการเปลี่ยนแปลง ขณะที่ Stewart M. (2015) และ มองว่าผู้บริหารต้องสร้างโอกาสให้ครูเข้าถึงทรัพยากร ความรู้ใหม่ และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Eric Sheninger, 2019)

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนาครูคือบทบาทผู้บริหารในการสนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้ครูเติบโตทางวิชาชีพและนำนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

สงบ อินทรมณี (2562) ชี้ว่าผู้บริหารต้องปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้ทันสมัย เช่น e-Learning และสื่อดิจิทัล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะกับยุคเทคโนโลยี สุกัญญา แช่มช้อย (2562) กล่าวว่าควรสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลให้เกิดขึ้นจริงในองค์กร ภคพร เลิกนอก (2563) เน้นการประยุกต์ใช้สื่อและนวัตกรรม รวมถึงการบริหารงาน 4 ด้านในยุคดิจิทัล มลฤดี เพ็งสง่า และมัทนา วังถนอมศักดิ์ (2566) กล่าวว่าต้องสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อ ICT ทั้งในงานบริหารและงานสอน ส่วน พรวิภา เชยกลิ่น (2566) ระบุองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เช่น วัฒนธรรมดิจิทัล เครือข่าย และทักษะเทคโนโลยี ขณะที่ Stewart M (2015) และ Eric Sheninger (2019) เน้นการออกแบบพื้นที่การเรียนรู้ใหม่ให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล ทั้งในและนอกโรงเรียน สรุปได้ว่า การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมคือการทำให้พื้นที่และวัฒนธรรมของสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมการเรียนรู้ และทำให้ครู–นักเรียนเข้าถึงเทคโนโลยีได้ทุกที่ทุกเวลา

4. การสื่อสาร

ผู้บริหารต้องมีทักษะการสื่อสารที่ชัดเจน กระชับ และสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากร (ราวุธ นาแรมงาม, 2561) การสื่อสารยุคดิจิทัลควรใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนให้มีข้อมูลร่วมกัน (สงบ อินทรมณี, (2562) เน้นการสร้างความร่วมมือและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานภายในองค์กร (ปุณณิฐฐา มาเชค, 2565) ผู้บริหารควรใช้สื่อออนไลน์ในการสื่อสารอย่างเรียบง่ายและเข้าถึงได้ตลอดเวลา (Stewart M., (2015) และผู้บริหารต้องสื่อสารแบบเรียลไทม์ผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ Facebook Line และ Twitter เพื่อรายงานข้อมูลและตอบสนองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างทันท่วงที สรุปได้ว่า การสื่อสารคือทักษะสำคัญที่ผู้บริหารต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างแรงจูงใจ ประสานความร่วมมือ และเผยแพร่ข้อมูลอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพในสถานศึกษา (Eric Sheningerม (2019)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหาร ได้แก่ สุจรรยา ขาวสกุล และคณะ (2560) กัมพล เกศสาลี (2561) สราวุธ นาแรมงาม (2561) สงบ อินทรมณี (2562) สุกัญญา แช่มช้อย (2562) ภคพร เลิกนอก (2563) ปุณณิฐฐา มาเชค (2565) มลฤดี เพ็งสง่า และมัทนา วังถนอมศักดิ์ (2566) พรวิภา เชยกลิ่น (2566) Howard Gardner (2006) Stewart M (2015) Eric Sheninger (2019) โดยสามารถสังเคราะห์ตัวแปรได้ ตามภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

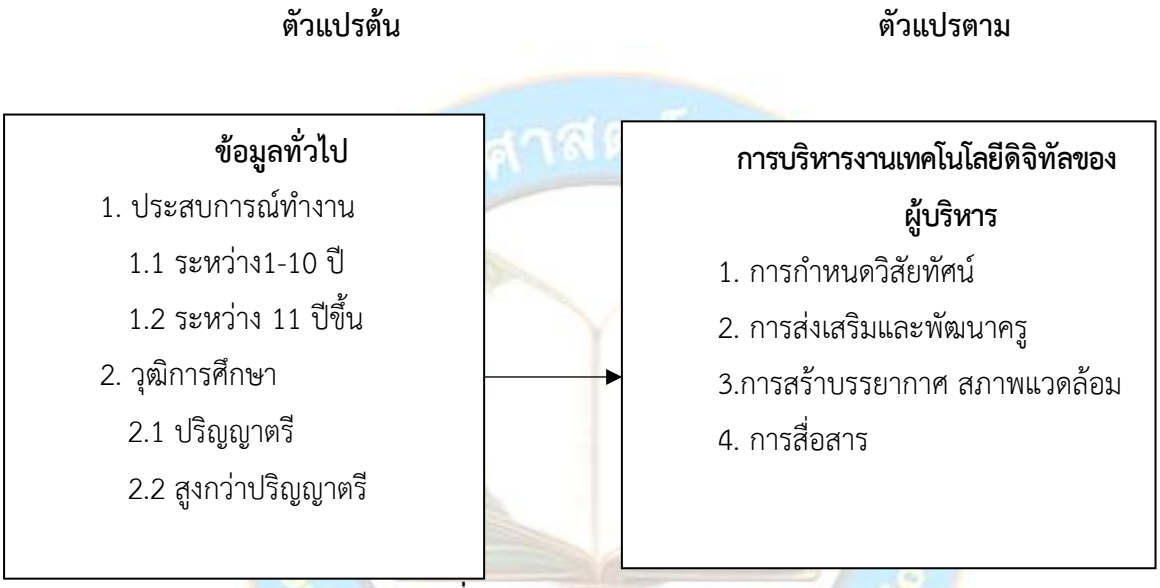

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งในภาพรวมและรายด้าน รวมถึงเพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลจำแนกตามประสบการณ์ทำงานและวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือครูในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 278 คน ในปีการศึกษา 2568 ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สถานศึกษาเป็นชั้นของการสุ่ม (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert Scale) ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ด้วยสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างอิสระ แบบ Independent Samples t-test)

บทสรุป

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งในภาพรวมและรายด้าน รวมทั้งเปรียบเทียบระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลจำแนกตามประสบการณ์ทำงานและวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือครูจำนวน 278 คน ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับในการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และด้านการส่งเสริมและพัฒนาครูมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการสื่อสาร และด้านการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผลการเปรียบเทียบพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันและมีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีดิจิทัลได้กลายเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทุกคนในองค์กรการศึกษาต้องมีส่วนร่วมและปรับตัวอย่างเท่าเทียมกัน

จากผลการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการบูรณาการเทคโนโลยีในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การกำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีที่ชัดเจน การส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ ควรพัฒนาระบบการสื่อสารภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลัก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ภาวะผู้นำดิจิทัล วัฒนธรรมองค์กร หรือความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน พร้อมทั้งใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น และเพื่อสะท้อนภาพรวมของการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างรอบด้าน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้มาพิจารณาอย่างเป็นระบบและสามารถอภิปรายประเด็นสำคัญของผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้ ระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลโดยรวม ผลการวิจัยพบว่าระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีการตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการ

พัฒนาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังมีการติดตามประเมินผลและการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารจัดการ ซึ่งทำให้สถานศึกษามีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Teo, (2014) ที่ชี้ว่าผู้บริหารที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีจะสามารถยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Salahuddin & Al Mamun, (2021) ที่กล่าวว่าผู้บริหารที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาจะช่วยส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ข้อรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ผลการวิจัยพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าผู้บริหารสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาสถานศึกษา มีการสื่อสารนโยบายและทิศทางให้แก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษา และสามารถสร้างความเข้าใจร่วมกันถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจรรยา ขาวสกุล และคณะ (2560) ที่พบว่าผู้บริหารที่มีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีจะช่วยทำให้ครูและบุคลากรมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถปรับการทำงานได้สอดคล้องกับบริบทการศึกษาในยุคดิจิทัล

2. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาครู ผลการวิจัยพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีการจัดอบรมพัฒนาครู สนับสนุนให้ครูเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี มีการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา และมีการให้โอกาสแก่ครูในการเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งช่วยให้ครูเกิดแรงจูงใจและสามารถพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัมพล เกศสาลี (2561) ที่กล่าวว่าการพัฒนาครูด้วยการใช้เทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา

3. ด้านการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าผู้บริหารมีความสามารถในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี เช่น การจัดหาอุปกรณ์ สื่อดิจิทัล และระบบเครือข่ายที่เพียงพอ การสนับสนุนให้ครูและนักเรียนเข้าถึงเทคโนโลยีได้สะดวก และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เน้นการใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของ สงบ อินทรมณี (2562) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษา พบว่าผู้บริหารที่สามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผลสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับ ภคพร เลิกนอก (2563) ที่พบว่าการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม

4. ด้านการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร ทั้งภายในและภายนอกองค์กร มีการนำสื่อดิจิทัลมาสนับสนุนการประชุม การรายงานผล และการสื่อสารกับผู้ปกครอง ซึ่งทำให้การดำเนินงานภายในสถานศึกษามีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ราวุธ นาแรมงาม (2561) ที่พบว่าการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยเสริมสร้างคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน

1. ด้านวุฒิการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน สาเหตุอาจเป็นเพราะในปัจจุบัน

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาได้กลายเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้บริหารทุกคนต้องมี ไม่ว่าจะมีวุฒิการศึกษาในระดับใดก็ตาม ทุกคนจำเป็นต้องใช้ทักษะดิจิทัลในการกำหนดวิสัยทัศน์ การพัฒนาครู การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และการสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้อง ส่งผลให้วุฒิการศึกษาไม่ได้เป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดความแตกต่างของความคิดเห็น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของ สราวุธ นาแรมงาม (2561) ที่กล่าวว่าผู้นำทางการศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและความสามารถในการมองการณ์ไกล เพื่อนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการจัดการศึกษา และยังสอดคล้องกับ สุจรรยา ขาวสกุล และคณะ (2560) ที่กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา แต่ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านประสบการณ์ทำงาน ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 1–10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งที่ครูและผู้บริหารทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ในกระบวนการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะมีประสบการณ์ทำงานมากหรือน้อย ทุกคนต่างต้องใช้เทคโนโลยีในลักษณะเดียวกันเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและงานบริหารมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ความแตกต่างของประสบการณ์ไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการรับรู้ด้านนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินวัตร เจริญนิตย์ (2564: 66-68) ที่ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง พบว่าเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

1. ในด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้บริหารบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการบริหารจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ควรพัฒนาความสามารถในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริหารและคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาครู ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้บริหารควรพัฒนาครูให้มีทักษะดิจิทัลอยู่เสมอ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ควรพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องในด้านทักษะดิจิทัล เพื่อให้ครูสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในระยะยาว

3. ในด้านการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน ($\bar{X}$=3.86) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ควรวางแผนและดำเนินการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพและเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยดิจิทัล ตลอดจนส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนเข้าถึงและใช้ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวมของสถานศึกษา

4. ในด้านการสื่อสาร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้บริหารส่งเสริมการสื่อสารภายในองค์กรเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือกัน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ควรกำหนดกลยุทธ์และพัฒนาระบบการสื่อสารภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และทั่วถึง เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากร ตลอดจนส่งเสริมบรรยากาศแห่งการทำงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาโดยรวมของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างจาก เขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบและยืนยันผลการวิจัยให้มีความถูกต้องและครอบคลุมมากขึ้น

2. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เช่น ภาวะผู้นำดิจิทัล แรงจูงใจของครู หรือวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการพัฒนาการบริหารจัดการ

3. ควรมีการวิจัยโดยใช้ วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) หรือการศึกษารายกรณี (Case Study) เพื่อให้ได้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรสาคร” ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับรูปแบบและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยผู้วิจัยพบว่าองค์ประกอบการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การกำหนดวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล 2) การส่งเสริมและพัฒนาครู 3) การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี และ 4) การสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีความสัมพันธ์และสนับสนุนกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยยกระดับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานภายในสถานศึกษา

งานวิจัยยังทำให้ทราบว่า ผู้บริหารที่มีระดับการกำหนดวิสัยทัศน์ดิจิทัลสูง จะสามารถผลักดันการสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ในขณะที่ด้านการส่งเสริมและพัฒนาครูเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ครูสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีร่วมกับระบบการสื่อสารภายในที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้บุคลากรมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างครอบคลุมมากขึ้น

ผลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็น โมเดลองค์ประกอบการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ซึ่งแสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างทั้ง 4 ด้านว่า การกำหนดวิสัยทัศน์เป็นตัวขับเคลื่อนหลัก การพัฒนาครูเป็นกลไกสนับสนุนสำคัญ การสร้างสภาพแวดล้อมเป็นฐานเสริมให้เกิดการใช้งานจริง และการสื่อสารเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงองค์ประกอบทั้งหมดให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดงในภาพที่ X

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่
รูปแบบและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรสาคร

เอกสารอ้างอิง

กัมพล เกศสาลี. (2561). *การรู้ดิจิทัลในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. ทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น. สืบค้นจาก file:///C:/ Users /User/Downloads/105148 Article%20Text-43526521020181215%20 (3).pdf.

ปุณณิฐฐา มาเชค. (2565). โมเดลเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. *HRD Journal*, 13(1), 18-28.

พรวิภา เชยกลิ่น. (2566). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล*. [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

ภคพร เลิกนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น* , 7(2), 150-166.

มลฤดี เพ็งสง่า และมัทนา วังถนอมศักดิ์. (2566). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ, 24*(2), 162-175.

สราวุธ นาแรมงาม. (2561). *ผู้นำกับการขับเคลื่อนนโยบายประเทศไทย 4.0*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

สุกัญญา แช่มช้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจรรยา ขาวสกุล และคนอื่น ๆ. (2560). ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลการวิจัยระดับชาติ *[conference Proceedings] ครุศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 3: นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้*. 138-147.

สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการ และเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 16(1), 353-360.

Eric Sheninger. (2019). *Digital Leadership : Changing Paradigms for Changing Times*. (2 nd edition). California: SAGE Publications Asia-Pacific Pte. Ltd.

Gardner, H. (2006). *Five minds for the future*. Bosston: Harvard Business School.

Mawudeku, I., & Ankumah, F. J. (2021). The role of administrators in enhancing students' academic performance in higher education institutions. *IOSR Journal of Humanities and Social Science, 26*(9), 16-22.

Stewart M. (2015). The Language of Praise and Criticism in a Student Evaluation Survey. *Studies in Educational Evaluation*, 45(1), 1-9.